

Budapesti IV. és XV. Kerületi Bíróság
4.P.21.237/2023/7.

A Budapesti IV. és XV. Kerületi Bíróság

dr. Krizsán Szilárd (6722 Szeged, Mérey utca 21/3.) által képviselt

LMGL Invest Pénzügyi Zártkörűen Működő Részvénytársaság (1138 Budapest, Váci út 188.)
felperesnek –

Kerekes és társai Ügyvédi Iroda (1154 Budapest, Őrjárom tér 5.) által képviselt

alperes ellen

kölcsöntartozás megfizetése iránt indított perében meghozta az alábbi

í t é l e t e t :

A bíróság a keresetet **elutasítja.**

Kötelezi a bíróság a **felperest**, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek **400.000,-**
(Négyszázezer) forint perköltséget.

Az ítélet ellen a kézbesítéstől számított 15 napon belül fellebbezésnek van helye, amelyet a Fővárosi Törvényszékhez címezve, de az elsőfokú bíróságnál lehet elektronikus úton, vagy a nem elektronikusan kapcsolatot tartó fellebbező fél esetén papír alapon 3 példányban benyújtani.

Tájékoztatja a bíróság a peres feleket, hogy kérhetik a fellebbezés tárgyaláson kívüli elbírálását. A másodfokú bíróság az ítélet ellen irányuló fellebbezést tárgyaláson kívül bírálhatja el, ha a fellebbezés csak a kamatfizetésre, a perköltség viselésére vagy összegére, illetve a meg nem fizetett illeték, avagy állam által előlegezett költség megfizetésére vonatkozik, az előzetes végrehajthatósággal, a teljesítési határidővel vagy a részletfizetés engedélyezésével kapcsolatos, vagy az ítélet indokolása ellen irányul, vagy az ügy eldöntése tárgyaláson kívül is lehetséges.

A fellebbezésben új tény állítására, illetve új bizonyíték előadására akkor kerülhet sor, ha az új tény vagy új bizonyíték az elsőfokú határozat meghozatalát követően jutott a fellebbező fél tudomására, feltéve, hogy az – elbírálása esetén – reá kedvezőbb határozatot eredményezett volna, vagy az az elsőfokú határozat jogszabálysértő voltának alátámasztására irányul.

Ha a fellebbezést előterjesztő fél fellebbezését nem jogi képviselője útján terjeszti elő, a bíróság a fellebbezést hiánypótlási felhívás kibocsátása nélkül visszautasítja.

I n d o k o l á s

Budapesti IV. és XV. Kerületi Bíróság
4.P.21.237/2023/7.

- [1] A bíróság a peres felek nyilatkozatai és a rendelkezésre álló okiratok alapján az alábbi tényállást állapította meg:
- [2] Az alperesi jogelőd T.D. adós, valamint a felperesi jogelőd a CIB Credit Zrt., mint hitelező között 2007. január 18. napján RHT07 BR347757 szerződészámon svájci frank alapú kölcsönszerződés jött létre. A kölcsönszerződés alapján a CIB Credit Zrt. vállalta, hogy a T.D. által kiválasztott Audi A4 típusú VAUZZZ8E64A006626 alvázszámú, JLK-xxx forgalmi rendszámú személygépjármű megvásárlásához kölcsönt nyújt 3.500.000, -Ft értékben. A kölcsönszerződés 84 hónapos futamidőre jött létre a felek között akként, hogy a törlesztőrészletek száma 84, a kezdő részlet 1.300.000, -Ft, az induló havi törlesztőrészlet összege 68.730, -Ft, az induló THM mértéke 14,97 %. A szerződés rögzítette, hogy a kölcsön devizaneme svájci frank. A kölcsönszerződés alapján a CIB Credit Zrt. a kölcsön összegét devizában tartotta nyilván, míg az adós a fizetési kötelezettségének forintban volt köteles eleget tenni. A kölcsönszerződés elválaszthatatlan részét képezte a hitelező általános szerződési feltételeit tartalmazó dokumentum, a KHR rendszerébe történő adattovábbításról szóló tájékoztató, valamint a kockázatfeltáró nyilatkozat, mint mellékletek. A kölcsönszerződés VII. pontja, továbbá egy külön megszövegezett szerződés alapján az adós a kizárólagos tulajdonába kerülő, a kölcsönszerződés II. pontjában meghatározott gépjármű vonatkozásában a CIB Credit Zrt. részére vételi jogot (opciót) engedett. A kölcsönszerződés elválaszthatatlan részét képező vételi jog alapítására irányuló szerződés szerint a CIB Credit Zrt. abban az esetben gyakorolhatja a vételi jogot, amennyiben a kölcsönszerződés azonnali hatállyal felmondásra kerül. A kölcsönszerződés II. pontjában meghatározott gépjárművet az adós Gödöllőn 2007. január 26. napján átvette. A CIB Credit Zrt. a kölcsönszerződésre vonatkozó rendelkezéseit a kölcsönösszeg folyósításával teljesítette.
- [3] A CIB Credit Zrt., valamint T.D. között létrejött kölcsönszerződés alapján keletkezett kötelezettségek átvállalására 2009. augusztus 21. napján engedményezési és tartozásátvállalási szerződés jött létre a CIB Credit Zrt. mint hitelező, T.D. adós, mint engedményező és jelen per alperese H.Z., mint engedményes között. A szerződésben az alperes kijelentette, hogy a megállapodás megkötése előtt az engedményező teljeskörűen tájékoztatta a kölcsönszerződés és mellékleteinek feltételeiről, illetve valamennyi okiratot átvett, részletesen megvizsgálta a kölcsönszerződés II. pontjában foglalt gépjárművet és annak műszaki állapotát, és részletesen áttanulmányozta a kölcsönszerződést és mellékleteit, többek között az általános szerződési feltételeket, és azokat minden tekintetben kötelező erejűnek elfogadta. A tartozásátvállalás alapján a kölcsönszerződés kötelezettje, valamint a kölcsönszerződés alapjául szolgáló gépjármű új tulajdonosa az alperes lett. A kölcsönszerződéssel vállalt fizetési kötelezettségekre a hitelező az alperes kérelmére több alkalommal is haladékot engedélyezett. Az engedélyező levelek megküldésével egyidejűleg a hitelező felhívta az alperes figyelmét arra, hogy amennyiben a biztosított fizetési határidőt elmulasztja, az a szerződés azonnali hatályú felmondását vonja maga után.
- [4] A felperesi jogelőd CIB Credit Zrt. az alperes súlyos szerződésszegése folytán 2010. szeptember 21. napján kelt levelében a kölcsönszerződést azonnali hatállyal felmondta. A felmondás indokaként a hitelező megjelölte, hogy az alperes elmulasztotta megfizetni a kölcsönszerződés alapján esedékessé vált törlesztőrészleteket. A CIB Credit Zrt. a felmondólevelében tájékoztatta az alperest arról, hogy a kölcsönszerződés azonnali hatályú felmondásával tartozása egyösszegben esedékessé vált, valamint arról, hogy az esedékessé vált tartozás milyen elemekből tevődik össze.
- [5] Az alperes és a CIB Lízing Zrt. között az alperes kérelmére megállapodás jött létre 2011. május 24. napján a RHT07 BR347757 számú kölcsönszerződés módosításáról, amelyben a kölcsönszerződést fix havi törlesztőrészletes konstrukcióra módosították. A megállapodásban a hitelező felhívta az alperes figyelmét, hogy a havi törlesztőrészletek – a rendkívüli mértékű árfolyam- és kamatváltozások kivételével- változatlanok, ám a futamidő változhat. A szerződés módosítás az eredeti általános szerződési feltételeket hatályon kívül helyezte.

Budapesti IV. és XV. Kerületi Bíróság
4.P.21.237/2023/7.

- [6] A kölcsönszerződés módosítását követően a hitelező a szerződést 2012. március 29. napján ismételten felmondta, tekintettel arra, hogy az alperes az Audi A4 típusú, JLK-xxx forgalmi rendszámú gépjárművet a hitelezőnek visszaadta, - amely a hitelező megítélése alapján – az alperes pénzügyi, gazdasági helyzetében bekövetkezett változás következménye, amely veszélyezteti a kölcsönszerződésből eredő kötelezettségeinek teljesítését. A kölcsönszerződés felmondásával a tartozás egyösszegben esedékessé vált, a módosító tényezők által a teljes követelés ekkor - a felperes állítása szerint - 3.975.026, - Ft összegre módosult. A kölcsönszerződés felmondásáról a hitelező az alperest később 2012. április 17. napján kelt felmondólevélben ismételten értesítette. A felmondólevelet az alperes 2012. április 25. napján vette át.
- [7] A CIB Lízing Zrt. 2012. április 27. napján levelet írt az alperesnek arról, hogy a CIB Lízing Zrt. kijelölése alapján a CIB Autó Kft. élt a kölcsönszerződés megkötésével egyidejűleg engedett vételi joggal, és a kölcsönszerződés tárgyát képező gépjárművet 923.100, -Ft vételárért megvásárolta. A hitelező az alperessel szemben fennálló tartozás összegét az értékesítésből befolyt összegből csökkentette, így az alperessel szemben fennálló teljes követelés összege 3.115.160, -Ft lett. Az engedményezési szerződéssel a CIB Lízing Zrt. a jelen per alperesével szemben fennálló követelését a felperesre, mint új jogosultra tovább engedményezte. Az engedményezési szerződés 5.3 pontja kifejti, hogy az engedményezés a 4. számú pontja szerinti minden követelésre kiterjed, magában foglalja a tőke, az engedményezés időpontjáig keletkezett ügyleti és késedelmi kamatköveteléseket, valamint az egyéb költségeket és a jövőben felmerülő kamatokat és járulékokat az azok fedezetét képező biztosítékokkal és járulékos jogokkal együtt. A felperes 2013. november 4. napján értesítette az alperest az engedményezés tényéről, amely értesítőt az alperes 2013. november 12. napján vett át. A felperes a tartozás rendezésére később is felszólította az adóst, a felszólítást tartalmazó levelet az alperes 2015. október 1. napján vette át.
- [8] A hitelező a 2014. évi XL. törvény (elszámolási törvény) rendelkezéseinek eleget téve 2015. április 16. napján a részletes hiteltörténeti kimutatást tartalmazó elszámolást megküldte az alperes részére. Az elszámolást tartalmazó levelet az alperes 2015. május 7. napján vette át. Az elszámolásban a hitelező tájékoztatta az alperest arról, hogy a CIB Lízing Zrt. irányában fennálló tartozása az LMGL Invest Pénzügyi Zrt.-re került engedményezésre. Az alperes a CIB Credit Zrt. felé 2012. június 6. napjáig teljesített befizetést. A kölcsönszerződés tárgyát képező gépjármű hitelező általi értékesítésére figyelemmel az adóssal szemben fennálló követelés összege - a felperes állítása szerint -3.115.606, - Ft-ra csökkent. A fennálló követelés összegét, tételeit és a csökkenésének tényét tartalmazó tájékoztató levelet az alperes 2012. június 22. napján vette át.
- [9] A felperes az igényét fizetési meghagyásos eljárás útján érvényesítette az alperessel szemben, a fizetési meghagyást dr. Tóth Ádám József közjegyző 11063/Ü/31336/2019/5. szám alatt bocsátotta ki, a fizetési meghagyásos eljárást a felperes 2.211.745, - Ft tőke és járulékai megfizetése iránt kérelmezte.
- [10] A CIB Lízing Zrt. jogutódja 2010. december 31. napjától a CIB Lízing Zrt. lett.
- [11] A **felperes** a keresetet tartalmazó iratában kérte, hogy a bíróság kötelezze az alperest 2.211.745, -Ft tőke, 2007. január 29. napjától 2012. március 29. napjáig tartó időszakra járó 690.096, -Ft ügyleti kamat, 2012. március 30. napjától 2013. szeptember 23. napjáig tartó időszakra járó 48.764, -Ft szerződéses késedelmi kamat, 2013. szeptember 24. napjától a kifizetés napjáig a mindenkori jegybanki alapkamat kétszeresének megfelelő mértékű késedelmi kamat, továbbá a fizetési meghagyásos eljárás kapcsán felmerült 66.352,- Ft eljárási díjből és 132.705,-Ft szerződés szerinti ügyvédi munkadíjból álló költségek, valamint a peres eljárási költségek megfizetésére.
- [12] A felperes jogi képviselétével felmerülő ügyvédi munkadíjat a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 2. § (1) bekezdés a) pontja alapján kérte megállapítani azzal, hogy a jogi képviselő alanyi áfa mentes.

Budapesti IV. és XV. Kerületi Bíróság
4.P.21.237/2023/7.

- [13] Előadta, hogy a CIB Credit Zrt., mint hitelező és az alperesi jogelőd T.D., mint adós között 2007. január 18. napján CHF alapú kölcsönszerződés jött létre. A CIB Credit Zrt. a szerződés alapján vállalta, hogy az alperesi jogelőd alapján kiválasztott gépjárművásárlásához 3.500.000,- Ft kölcsönt nyújt. A kölcsönszerződést és az abból eredő kötelezettségeket az alperes 2009. június 21. napján átvállalta. A CIB Credit jogutódja 2010. december 31. napjától a CIB Lízing Zrt. lett. A CIB Credit Zrt. javára a szerződés alapján vételi opció került kikötésre. A gépjárművet az adós 2007. január 26. napján átvette. 2009. augusztus 22. napján engedményezési és tartozásátvállalási szerződés jött létre a CIB Credit Zrt., az alperesi jogelőd, T.D., mint adós engedményező és az alperes, mint engedményes között. 2010. szeptember 21. napján a szerződés azonnali hatállyal felmondásra került az adós nem fizetése miatt, 2011. május 24. napján a kölcsönszerződés módosítására került sor akként, hogy az alperes és a felperesi jogelőd fix havi törlesztőrészletes konstrukcióra tért át. 2012. március 29. napján a szerződést a hitelező ismételten felmondta, ugyanis az alperes a gépjárművet a hitelezőnek visszaadta. A felmondásról 2012. április 17-én kelt felmondólevelében értesítette a hitelező az alperest, a felmondás 2012. április 25. napján hatályosult. A felperes a gépjárművet 923.100,- Ft vételárért megvásárolta, az adós tartozását ezen összeggel csökkentette. A CIB Lízing Zrt. mint engedményező és a felperes, mint engedményes között 2013. szeptember 23. napján engedményezési szerződés jött létre, az engedményezésről értesítő 2013. november 4. napján kelt levelet az alperes 2013. november 12. napján vette át. A felperes 2015. október 1. napján fizetési felszólítást küldött, azonban az eredménytelen maradt, a törvényi elszámolás 2015. április 16. napján került megküldésre az alperes részére. Tekintettel arra, hogy a felperesi jogelőd az alperesi jogelőd felé a kölcsönt nyújtotta, azonban az alperes a szerződésben foglaltaknak nem tett eleget, a szerződés felmondásra került, így a tartozásnak a gépjármű vételárával történő csökkentését követően az alperes 2.111.745,- Ft tőke és járulékai megfizetésére köteles.
- [14] A felperes a keresetét a Polgári törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (rPtk.) 523. § (1) – (2) bekezdésére, az rPtk. 328. § (1) bekezdésére és az rPtk. 329. § (1) bekezdésére alapította.
- [15] Állítása alátámasztásául okirati bizonyítékokat csatolt.
- [16] Az **alperes** írásbeli ellenkérelmében a kereset elutasítását és a felperes perköltségben való marasztalását kérte. Mindenekelőtt arra hivatkozott, hogy az eljárás megszüntetésének van helye a Pp. 176. § (1) bekezdés j) pontja és (3) bekezdése alapján, ugyanis a kereset hiányos, a felperes nem csatolta az állítása alátámasztásához szükséges bizonyítékokat, az engedményezési értesítés pedig hatálytalan, mert az alperes nem kapott tájékoztatást az engedményezés megtörténtéről. Kifejtette, hogy a felperes a Ptk. 6:193.§, 6:197. § (3) bekezdése, valamint a Ptk. 6:198. § (2) bekezdésében foglalt előírásokat nem teljesítette, mivel az alperes részére nem az engedményező jogosult CIB Lízing Zrt. küldte meg az engedményezésről a tájékoztatást, hanem az engedményes LMGL Invest Pénzügyi Zrt. adta azt postára az alperes címére. A felperes közokirattal nem támasztotta alá a keresetösszege jogát megalapozó tényeket, így a kereset visszautasításáról és a per megszüntetéséről kell a bíróságnak határoznia.
- [17] A kereset elutasítása iránti kérelmét a szerződés érvénytelenségére alapította. Előadta, hogy a felperes nem csatolt kockázatfeltáró nyilatkozatot, ezért megállapítható a szerződés tisztességtelensége és a szerződés teljes érvénytelensége is. Hivatkozott arra, hogy a felperesi jogelőd az árfolyamkockázat viselése körében nem tett eleget a tájékoztatási kötelezettségének. A szerződés érvénytelensége folytán annak felmondása is érvénytelen. Állította, hogy az engedményezési értesítés hatálytalan, ugyanis az alperes nem kapott tájékoztatást az

Budapesti IV. és XV. Kerületi Bíróság
4.P.21.237/2023/7.

engedményezés megtörténtéről. Végül akként nyilatkozott, hogy az engedményezési szerződést ugyan becsatolta a felperes, azonban annak 4. sorszámú mellékletét nem nyújtotta be, továbbá a szerződésből nem derül ki egyértelműen, hogy az alperessel szemben bármilyen követelést is érvényesíthet a felperes. Jelen esetben nincs olyan közokirat, amelynek a tartalmából egyértelműen kitűnik, hogy a követelés az alapul fekvő szerződésből ered, és annak teljes összegét engedményezte a felperesre a hitelező. Elmondta, hogy az alperes nem kapott megfelelő tájékoztatást a szerződés lehetséges kockázatait illetően, a felperesi jogelőd nem mutatta ki, nem volt egyértelmű, hogy milyen mértékben növekedhet a törlesztő részlet, és az milyen terhet ró az adósra. A szerződés érvénytelensége miatt a felmondás is érvénytelen. Állította, hogy a kockázatfeltáró nyilatkozat tartalmilag és alakilag is alkalmatlan kockázatfeltárására, az adós kockázatfeltáró nyilatkozatot nem írt alá. Hivatkozott az Európai Unió Bíróságának vonatkozó ítéleteire, a Ptk. 6:193.§, 6:197. §, 6:198. §-ában foglaltakra, valamint az 1/2010. Pk véleményre, a Kúria 3/2013. Polgári jogegységi határozatára, a 6/2013. Polgári jogegységi határozatra, valamint eseti döntésekre.

[18] Az alperes perköltség igényel élt, az ügyvédi munkadíjat a pertárgyérték 30%-ában, de minimum 800.000,-Ft összegben kérte megállapítani azzal, hogy az alperesi jogi képviselő alanyi áfa mentes.

[19] **A kereset nem megalapozott.**

[20] Az alperes védekezésére tekintettel a bíróságnak mindenekelőtt abban a kérdésben kellett állást foglalnia, hogy a felperesnek fennáll-e a keresetösségi joga. Az alperes e körben arra hivatkozott, hogy ugyan az engedményezési szerződést a felperes becsatolta, de annak 4. sorszámú mellékletét nem, továbbá a szerződésből nem derül ki egyértelműen, hogy az alperessel szemben bármilyen követelést is érvényesíthet a felperes.

[21] A bíróság rögzíti, hogy amennyiben a Ptk. hatálybalépését megelőzően kötött szerződésből fakadó követelés átruházására kerül sor, a Ptk. hatálybalépése után kötött megállapodás alapján az engedményezésre is a régi Ptk. szabályai az irányadók. A fentiekre figyelemmel az alperes tévesen hivatkozott a Ptk. rendelkezéseire.

[22] A polgári törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (rPtk.) 328. § (1) bekezdése szerint a jogosult követelését szerződéssel másra átruházhatja (engedményezés).

(3) Az engedményezésről a kötelezettet értesíteni kell; a kötelezett az értesítésig jogosult az engedményezőnek teljesíteni.

(4) Ha a kötelezettet az engedményező értesíti, a kötelezett az értesítés után csak az új jogosultnak (engedményes) teljesíthet; az engedményestől származó értesítés esetén a kötelezett követelheti az engedményezés megtörténtének igazolását. Ennek hiányában csak a saját veszélyére teljesíthet annak, aki engedményesként fellépett.

[23] Az rPtk. 329.§ (1) bekezdése szerint az engedményezéssel az engedményes a régi jogosult helyébe lép, és átszállnak rá a követelést biztosító zálogjogból és kezességből eredő jogok is.

(3) A kötelezett az engedményessel szemben érvényesítheti azokat a kifogásokat és beszámíthatja azokat az ellenköveteléseket is, amelyek az engedményezővel szemben az értesítéskor már fennállt jogalapon keletkeztek.

[24] Az alperes az engedményezés körében általa kifejtettekre figyelemmel a per megszüntetését kérte, mert a felperesnek nincs keresetösségi joga. A bíróság rögzíti, hogy a keresetösségi jog kérdésében érdemben kell döntenie. A keresetösségi jog, azaz, hogy a keresettel fellépő felperes jogosult-e a perbeli igény érvényesítésére, a fél és a per tárgya közötti anyagi jogi kapcsolatra, a félnek a vitában

Budapesti IV. és XV. Kerületi Bíróság
4.P.21.237/2023/7.

való anyagi jogi érdekeltiségére vonatkozik. A felperesnek igazolnia kell a közte és a per tárgya közötti jogi kapcsolatot, a per tárgya iránti jogi érdekeltiségét. Alá kell támasztania, hogy az általa érvényesíteni kívánt igény tekintetében a keresetösségi joga fennáll, igazolnia kell, hogy milyen anyagi jogi kapcsolat fűzi a peres eljárás alapjául szolgáló magánjogi jogviszonyhoz. A perbeli legitimáció jelen esetben alanyi jogi kérdés, hiánya a kereset érdemi elutasításához vezet. A keresetösségi jogról, mint a felperes igényérvényesítési jogosultságáról a bíróságnak ítélettel kell határoznia, arra, mint keresetlevél visszautasításául szolgáló okként nem lehet hivatkozni.

- [25] A bíróság e körben rámutat arra, hogy az alperes által kifogásolt engedményezési megállapodás a felperes és annak jogelődje között létrejött jogügylet.
- [26] A felperes a közte és a jogelődje között 2013. szeptember 23. napján kelt engedményezési szerződést becsatolta, valamint csatolta az annak az alperes felé történő kézbesítését igazoló tértivevényt is. Az engedményezési szerződés 4. pontja rögzíti az engedményezési szerződés tárgyát, miszerint „az engedményező és a 4. sorszámú mellékletben feltüntetett üzletfelei között, a 4. sorszámú mellékletben feltüntetett jogcímeik szerinti alapszerződéses kapcsolat állt fenn. Ezen szerződésekből eredően üzletfeleket engedményező irányába a 4. sorszámú mellékletben feltüntetett nagyságú tartozások terhelik.” Az engedményező követeléseinek biztosítékait szintén a 4. sorszámú melléklet tartalmazza. A szerződés 4.2. pontja rögzíti, hogy „az engedményező kijelenti, hogy kizárólagos jogosultja a jelen szerződés 4. sorszámú mellékletében részletesen megjelölt portfóliónak. Engedményező kijelenti, hogy kizárólagos jogosultja a portfólió tételeihez kapcsolódó késedelmi kamatoknak és szerződés szerinti járulékoknak.” A megállapodás 5.1 pontja rögzíti, hogy „az engedményező jelen szerződéssel az engedményesre engedményezi a 4. sorszámú mellékletben megjelölt teljes portfóliót az ott feltüntetett üzletfelekkel szemben a melléklet szerinti mértékben.” Az 5.2 pont kimondja, hogy „az engedményes a követeléseket a 6.1 pontban meghatározott vételáron megvásárolja.” Az 5.3 pont akként rendelkezik, hogy „az engedményezés 4. sorszámú melléklet szerinti minden követelésre kiterjed, magában foglalja a tőke, üzleti és késedelmi kamatköveteléseket, valamint az egyéb költségeket és a jövőben felmerülő kamatokat és járulékokat (a továbbiakban együtt: követelés), azok fedezetét képező biztosítékokkal és járulékos jogokkal együtt.”
- [27] Az alperes arra hivatkozott, hogy a felperes az engedményezési szerződést ugyan a peres eljárás részévé tette, azonban annak 4. sorszámú mellékletét nem csatolta, és a szerződésből nem derül ki egyértelműen, hogy az alperessel szemben bármilyen követelést is érvényesíthet a felperes. Tekintettel arra, hogy a csatolt engedményezési szerződés 4. pontjában a szerződés tárgya akként került rögzítésre, hogy az engedményezett követeléseket a szerződés 4. sorszámú melléklete tartalmazza, melyet a felperes nem csatolt, így nem volt kétséget kizáróan megállapítható, hogy az engedményezés a felperesnek a jelen per tárgyát képező követelésére vonatkozott, és így - az alperes vitatására figyelemmel - nem volt hitelt érdemlően megállapítható az sem, hogy a perbeli követelést a jelen per felperese az alperessel szemben érvényesítheti. A felperes ugyan csatolta az engedményezési szerződés alperes részére történő megküldését igazoló tértivevényt, azonban azt, hogy az engedményezési szerződés a jelen perbeli követelésre vonatkozik, a felperes semmivel nem támasztotta alá, így nem igazolta az ítéleti bizonyosság szintjén a perbeli követelés engedményezésének megtörténtét. Tekintettel arra, hogy a bíróság a felperes aktív keresetösségi jogának hiányát állapította meg, ez esetben minden további vizsgálódás nélkül a kereset elutasításának van helye.
- [28] A bíróság az alperes hivatkozására figyelemmel azonban megvizsgálta a szerződést a tekintetben, hogy a szerződés árfolyamkockázatra vonatkozó rendelkezése tisztességtelen szerződési feltételnek minősül-e, és az eredményezi-e a szerződés érvénytelenségét.

Budapesti IV. és XV. Kerületi Bíróság
4.P.21.237/2023/7.

- [29] A perbeli szerződés megkötésekor hatályos a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (a továbbiakban: rPtk.) 523. § (1) bekezdése értelmében kölcsönszerződés alapján a pénzintézet vagy más hitelező köteles meghatározott pénzösszeget az adós rendelkezésére bocsátani, az adós pedig köteles a kölcsön összegét a szerződés szerint visszafizetni.
- [30] A szerződéskötés idején hatályos rPtk. 209. § (1) bekezdése szerint tisztességtelen az általános szerződési feltétel, illetve a fogyasztói szerződésben egyedileg meg nem tárgyalt szerződési feltétel, ha a feleknek a szerződésből eredő jogait és kötelezettségeit a jóhiszeműség és tisztesség követelményének megsértésével egyoldalúan és indokolatlanul a szerződési feltétel támasztójával szerződést kötő fél hátrányára állapítja meg.
- (4) A tisztességtelen szerződési feltételekre vonatkozó rendelkezések nem alkalmazhatók a főszolgáltatást megállapító, illetve a szolgáltatás és az ellenszolgáltatás arányát meghatározó szerződési kikötésekre.
- [31] Az rPtk. 209/A.§ (1) bekezdése szerint az általános szerződési feltételként a szerződés részévé váló tisztességtelen kikötést a sérelmet szenvedett fél megtámadhatja.
- (2) Fogyasztói szerződésben az általános szerződési feltételként a szerződés részévé váló, továbbá a fogyasztóval szerződő fél által egyoldalúan, előre meghatározott és egyedileg meg nem tárgyalt tisztességtelen kikötés semmis. A semmisségre csak a fogyasztó érdekében lehet hivatkozni.
- [32] A bíróság megállapította, hogy a felek devizában nyilvántartott kölcsönszerződésben állapodtak meg. A 6/2013. Polgári jogegységi határozat 1. és 2. pontja szerint a deviza alapú hitel-, kölcsön- és pénzügyi lízingszerződések devizaszerződések. A felek a hitelezőnek és az adósnak a kölcsönszerződésből fakadó pénztartozását egyaránt devizában határozták meg (kirovó pénznem), és azt mindkét fél forintban volt köteles teljesíteni (lerovó pénznem). Kölcsönszerződés esetén az adós olyan konstrukcióban szerezte meg idegen pénz időleges használatának a jogát, amelyben a kirovó és a lerovó pénznem eltér. Ez azt jelenti, hogy a felek a pénztartozást úgy határozzák meg, hogy az adós az esedékességkor annyit fog forintban fizetni (leróni), amennyi megegyezik a szerződésben tipikusan svájci frankban, euróban, jenben kirótt pénztartozással. A deviza alapú kölcsönszerződés megkötésekor a kölcsönvevő szándéka arra irányult, hogy forintban jusson a kölcsönhöz és tartozását is forintban fizesse vissza, kamatfizetési kötelezettsége ugyanakkor a szerződéskötés idején jellemző forint kölcsönre irányadó kamatnál jelentősen alacsonyabb legyen. Ezen elvárásnak felelt meg a deviza alapú hitelezés konstrukciója, melynek alapjául a Ptk. 231. §-ának szabályai szolgáltak. Devizakölcsön az, ahol a pénztartozás kirovó pénzneme nem forint. Jogszabályi tilalom hiányában a felek szabadon határozhatják meg a kirovó pénznemet (szabad számolás elve). A deviza alapú kölcsön is devizakölcsön, mivel a tartozás devizában van meghatározva, ugyanakkor a hitelező a kölcsönt forintban köteles folyósítani, az adós pedig forintban köteles törleszteni, tehát mind a hitelező, mind az adós a devizában kirótt pénztartozását forintban rója le. Ez a megoldás tekintendő a Ptk. 231. § (1) bekezdésében tételesen is rögzített főszabálynak, melytől a felek a diszpozitivitás elvéből fakadóan szabadon eltérhetnek, az eltérés lehetőségére e körben a Ptk. 231. § (1) bekezdése kifejezetten utal is. Nincs akadálya ezért annak, hogy a felek úgy állapodjanak meg, miszerint mindkét fél a kötelezettségének a kirovó pénznemben (effektivitási kikötés) köteles eleget tenni, tehát mind a folyósításra, mind a törlesztésre a kirovó pénznemben kerül sor. A deviza alapú kölcsön lényege, hogy az adós tartozása devizában keletkezik, a kölcsön folyósítására és a törlesztésére pedig forintban kerül sor. A 3/2016. számú Polgári jogegységi határozat alapján tehát maga a deviza alapú kölcsönszerződés konstrukciója nem ütközik jogszabályba, figyelemmel arra, hogy a Ptk. szerződési jogi szabályai főszabályként eltérést engedő, diszpozitív normák és a Ptk. 200. § (1) bekezdése szerint a felek a szerződés tartalmát szabadon állapíthatták meg, a szerződésekre vonatkozó rendelkezésektől egyező akarattal eltérhettek, ha jogszabály az eltérést nem tiltja. A Ptk. pénztartozásra vonatkozó szabályai

Budapesti IV. és XV. Kerületi Bíróság
4.P.21.237/2023/7.

kifejezetten lehetővé tették, hogy a felek a pénztartozást devizában róják ki, így tiltó rendelkezés hiányában nem volt akadálya annak, hogy a felek deviza alapú kölcsönszerződést kössenek.

- [33] A bíróság az alperes hivatkozására figyelemmel vizsgálta, hogy az árfolyamkockázati tájékoztatás világos, érthető volt-e, vagy annak homályos, nem érthető volta miatt az árfolyamkockázatról szóló szerződéses rendelkezés tisztességtelenné minősül.
- [34] Az alperes ugyanis hivatkozott a devizaalapúsággal kapcsolatos szerződéses kikötések tisztességtelenségére is, azon az alapon, hogy azok nem voltak világosak és érthetőek, az árfolyamkockázatra vonatkozó tájékoztatás nem felelt meg az Európai Bíróság 93/13/EGK tanácsi irányelvéhez kapcsolódó döntéseiben kifejtett - magyar bíróságra kötelező - iránymutatásainak.
- [35] A Ptk. 2009. május 22. napjától hatályos 209. § (4) és (5) bekezdései szerint az általános szerződési feltétel és a fogyasztói szerződésben egyedileg meg nem tárgyalta feltétel tisztességtelenségét önmagában az is megalapozza, ha a feltétel nem világos vagy nem érthető. A tisztességtelen szerződési feltételekre vonatkozó rendelkezések nem alkalmazhatók a főszolgáltatást megállapító, illetve a szolgáltatás és az ellenszolgáltatás arányát meghatározó szerződési kikötésekre, ha azok egyébként világosak és érthetőek. A Ptk. 239. § (2) bekezdése alapján fogyasztói szerződés részbeni érvénytelenség esetén csak akkor dől meg, ha a szerződés az érvénytelen rész nélkül nem teljesíthető. A Ptk. 688. § a) pontja szerint a törvény a következő uniós jogi aktusoknak való megfelelést szolgálja: Tanács 93/13/EGK irányelve (1993. április 5.) a fogyasztóval kötött szerződésekben alkalmazott tisztességtelen szerződési feltételekről; a törvény 205/A-205/B. §-a, 207. §-ának (2) és (3) bekezdése, 209. §-a, 209/A. §-ának (2) bekezdése, 209/B. §-a, 239. §-ának (2) bekezdése, valamint 685. §-ának d) pontja.
- [36] Mindenekelőtt a bíróság rögzíti, hogy az EU irányelvei nem rendelkeznek horizontális közvetlen hatállyal, a közvetett hatály elve azonban megköveteli az irányelvek hatálya alá tartozó nemzeti jogszabályok irányelvnek megfelelő értelmezését, ha ez nem vezet contra legem értelmezéshez. (EuB C-106/89., C-26/13.). Ebből következően a Ptk. szerződéskötéskor hatályos szövegét is a Tanács 93/13/EGK fogyasztóvédelmi irányelv rendelkezéseivel összhangban szükséges értelmezni figyelemmel a 2/2014. Polgári jogegységi határozatban foglaltakra is, mely szerint az, hogy az adott szerződés árfolyamkockázatra vonatkozó rendelkezése világos, ill. érthető-e, annak ellenére vizsgálható, hogy a deviza alapú fogyasztói kölcsönszerződések túlnyomó többségét a Ptk.-nak a 2009. évi XXXI. törvénnyel történt módosítása előtt kötötték meg. Az irányelv 4. Cikk (2) bekezdése szerint a feltételek tisztességtelen jellegének megítélése nem vonatkozik sem a szerződés elsődleges tárgyának a meghatározására, sem pedig az ár vagy díjazás megfelelésére az ellenértékként szállított áruval vagy nyújtott szolgáltatással, amennyiben ezek a feltételek világosak és érthetőek. E körben utal a bíróság az Európai Unió Bíróságának a C-186/16 számú ügyben hozott ítélete rendelkező részének 2. pontjára, mely szerint „A 93/13 irányelv 4. cikkének (2) bekezdését úgy kell értelmezni, hogy a szerződési feltétel világos és érthető megfogalmazásának követelménye azt jelenti, hogy a hitelszerződések esetén a pénzügyi intézményeknek elegendő tájékoztatást kell nyújtaniuk a kölcsönfelvevők számára ahhoz, hogy ez utóbbiak tájékozott és megalapozott döntéseket hozhassanak. E tekintetben ez a követelmény magában foglalja, hogy annak a feltételnek, amely szerint a kölcsönt ugyanabban a külföldi pénznemben kell visszafizetni, mint amelyben folyósították, nemcsak alaki és nyelvtani szempontból, hanem a konkrét tartalom vonatkozásában is érthetőnek kell lennie a fogyasztó számára, abban az értelemben, hogy az általánosan tájékozott, észszerűen figyelmes és körültekintő, átlagos fogyasztó ne csupán azt legyen képes felismerni, hogy annak a devizának az árfolyama, amelyben a kölcsönszerződést megkötötték, emelkedhet vagy csökkenhet, hanem értékelni kell tudnia egy ilyen feltételnek a pénzügyi kötelezettségeire gyakorolt – esetlegesen jelentős – gazdasági következményeit is.”

Budapesti IV. és XV. Kerületi Bíróság
4.P.21.237/2023/7.

- [37] A 2/2014. számú jogegységi határozat 1. pontja szerint a deviza alapú fogyasztói kölcsönszerződés azon rendelkezése, amely szerint az árfolyamkockázatot – a kedvezőbb kamatmérték ellenében – korlátozás nélkül a fogyasztó viseli, a főszoolgáltatás körébe tartozó szerződéses rendelkezés, amelynek a tisztességtelensége főszabályként nem vizsgálható. E rendelkezés tisztességtelensége csak akkor vizsgálható és állapítható meg, ha az általánosan tájékozott, észszerűen figyelmes és körültekintő átlagos fogyasztó (a továbbiakban: fogyasztó) számára annak tartalma a szerződéskötéskor – figyelemmel a szerződés szövegére, valamint a pénzügyi intézménytől kapott tájékoztatásra is – nem volt világos, nem volt érthető. Ha a pénzügyi intézménytől kapott nem megfelelő tájékoztatás vagy a tájékoztatás elmaradása folytán a fogyasztó alappal gondolhatta úgy, hogy az árfolyamkockázat nem valós, vagy az őt csak korlátozott mértékben terheli, a szerződésnek az árfolyamkockázatra vonatkozó rendelkezése tisztességtelen, aminek következtében a szerződés részlegesen vagy teljesen érvénytelen. E körben a 2/2014. Polgári jogegységi határozat két lépésben történő bizonyítást ír elő. Elsőként a pénzügyi intézetnek kell bizonyítania, hogy a Hpt. rendelkezéseinek megfelelő tájékoztatást adott a fogyasztó számára. Amennyiben megfelelően tájékoztatásra került a fogyasztó, akkor kerülhet sor, kizárólag a fogyasztó érdekében a szerződéskötés egyéb körülményeinek a vizsgálatára annak tisztázása érdekében, hogy kapott-e a fogyasztó olyan további vagy eltérő tartalmú tájékoztatást, amely nyomán alappal gondolhatta úgy, hogy az általa viselendő árfolyamkockázat nem valós, annak nincs reális valószínűsége, vagy az bizonyos mértékben korlátozott. A fentiek alapján a deviza alapú szerződések önmagában nem tisztességtelenek, ha a szerződésnek ez a tartalma világos és érthető. Így a bíróságnak azt kellett vizsgálnia, hogy a szerződésnek az árfolyamkockázat alperes általi viselésére vonatkozó rendelkezései világos és érthető feltételek voltak-e az általánosan tájékozott, észszerűen figyelmes és körültekintő átlagos fogyasztó számára. Amennyiben ugyanis az árfolyamkockázat korlátlan viselésének szerződési rendelkezése a fogyasztó számára a pénzügyi intézménynek a nem megfelelő tájékoztatása okán nem volt világosan felismerhető, illetve érthető, akkor fennállnak ezen rendelkezések tisztességtelenségének megállapítása feltételei. A Ptk. 205. § (3) bekezdése alapján a felek a szerződés megkötésénél együttműködni kötelesek, és figyelemmel kell lenniük egymás jogos érdekeire. A szerződéskötést megelőzően is tájékoztatniuk kell egymást a megkötendő szerződést érintő minden lényeges körülményről. A 6/2013. számú Polgári jogegységi határozat 3. pontjának indokolása szerint a Ptk. 205. §-ának (3) bekezdése szerinti általános együttműködési és tájékoztatási kötelezettséget fogyasztónak minősülő ügyféllel kötendő devizahitel nyújtására irányuló szerződés esetén a perbeli szerződés megkötésekor hatályos Hpt. 203. §-a konkretizálta, mely szerint a pénzügyi intézménynek fel kell tárnia a szerződéses ügyletben az ügyfelet érintő kockázatot, amelynek tudomásulvételét az ügyfél aláírásával igazolja. A Hpt. nem mondta ki, hogy a kockázatfeltáró nyilatkozat hiánya semmisségi ok volna. Ezért önmagában az a körülmény, hogy külön kockázatfeltáró nyilatkozat nem került az alperessel aláírásra nem eredményezi a szerződés érvénytelenségét. A tájékoztatásból – ami történhetett mind írásban mind szóban – ki kellett tűnnie, hogy az árfolyamváltozás hatására a törlesztőrészlet összege korlátozás nélkül (akár többszörösére is) megemelkedhet, az árfolyamváltozás iránya és mértéke előre nem állapítható meg, annak nincs felső határa, az árfolyamváltozás lehetősége valós, vagyis a hitel futamideje alatt is bekövetkezhet.
- [38] A bíróság álláspontja szerint a kölcsönszerződés elválaszthatatlan mellékletét képező kockázatfeltáró nyilatkozatban foglalt tájékoztató, amely az alperesi jogelőd által külön íven került aláírásra, a szerződéskötés napján nem elégíti ki a Kúria 2/2014. PJE határozatában, illetve az EUB e tárgyban hozott határozataiban rögzített követelményrendszert. Az EUB C-186/16. számú döntés 49. és 51. pontjai értelmében a pénzügyi intézmény fogyasztó részére adott tájékoztatásából kell kitűnnie mindazon információknak, amely alapján egy általánosan tájékozott, észszerűen figyelmes és körültekintő, átlagos fogyasztó megalapozott döntéseket hozhat. Az EUB kifejtette, a fogyasztót terhelő árfolyamkockázatra vonatkozó tájékoztatás tisztességtelenségének megítélésével összefüggésben mire kell kiterjednie a tájékoztatásnak ahhoz, hogy az az irányelv 4. cikke (2) bekezdésének helyes értelmezése szerint ne csak alakai és nyelvtani szempontból, hanem tartalmát

Budapesti IV. és XV. Kerületi Bíróság
4.P.21.237/2023/7.

tekintve is világosnak és érthetőnek minősüljön. Az EUB határozataiban írtak szerinti tájékoztatásnak ki kell térnie a kölcsönfelvevő lakóhelye szerinti tagállam fizetőeszköze súlyos leértékelődésének és a külföldi kamatlábak emelkedésének a törlesztő részletekre gyakorolt hatására (C-186/16. 49. pont); azon mechanizmus konkrét működésére, amelyre az érintett feltétel utal, valamint adott esetben az e mechanizmus és a többi feltételben előírt mechanizmus közötti viszonyra oly módon, hogy a fogyasztó pontos és érthető szempontok alapján értékelhesse a számára ebből eredő gazdasági következményeket (C-186/16. 45. pont, C-26/13. 75. pont); arra, hogy a fogyasztó a deviza alapú kölcsönszerződés aláírásával bizonyos mértékű árfolyamkockázatot vállal, amely gazdaságilag nehezen viselhetővé válhat, amennyiben az a pénznem, amelyben jövedelmét kapja leértékelődik (C-186/16. 50. pont). Az irányelvben előírt világos és érthető megfogalmazás követelményének megfelel az a deviza alapú kölcsönszerződés, ami úgy terheli a fogyasztóra az árfolyamkockázatot, hogy figyelmezteti a fogyasztót arra, az árfolyamváltozásnak nincs felső határa, ugyanakkor nem szükséges, hogy a „korlátlan” vagy „nincs felső határa” kifejezések a kikötésben szerepeljenek. Mindez csak abban az esetben igaz, ha egyfelől a fogyasztót nem csupán arról a lehetőségről tájékoztatták, hogy annak a devizának az árfolyama, amelyben a kölcsönszerződés megkötötték emelkedhet vagy csökkenhet, hanem értékelni tudja az árfolyamkockázatnak a pénzügyi kötelezettségekre gyakorolt - esetlegesen jelentős - gazdasági következményeit is (C-227/18. számú végzés 40. pont).

- [39] A szerződés kockázatteltáró nyilatkozatában rögzített tájékoztatásból nem következik az, hogy az alperes, illetve az alperesi jogelőd az átlagos fogyasztó mércéjén keresztül tisztában volt azzal, hogy az árfolyamkockázatot átvállalja, az mit jelent a számára, és milyen következményekkel jár, továbbá nem következik belőle az sem, hogy az árfolyamkockázat korlátlan. Az átlagos fogyasztó számára ez a szerződéses klauzula nem nyújtott megfelelő tájékoztatást arra vonatkozóan, hogy az őt terhelő árfolyamváltozás a teljes futamidő alatt fennálló korlátlan lehetőség, és különösen nem volt egyértelmű a tájékoztatás a körben, hogy a futamidő végén az árfolyamváltozás ténylegesen milyen súlyú terhet róhat a fogyasztóra a törlesztőrészletek tekintetében.
- [40] A perbeli szerződés szerinti tájékoztatás az átlagos fogyasztó mércéjén keresztül sem adott világos és érthető tájékoztatást, ezért a rPtk. 209. § (4) bekezdése alapján az árfolyamkockázatra vonatkozó szerződéses rendelkezések tisztességtelensége érdemben vizsgálható. A fogyasztó számára jelentős érdeksérelmet okozott, hogy megfelelő tájékoztatás hiányában nem mérhette fel az árfolyamváltozás bekövetkezésének lehetőségét, annak fizetési kötelezettségeire és anyagi helyzetére gyakorolt hatását, ennek következményeként pedig, olyan egyensúlytalanság alakult ki a felek szerződésből eredő jogaiiban és kötelezettségeiben, ami a rPtk. 209. § (1) bekezdése értelmében tisztességtelennek minősül.
- [41] Miután a főszoigáltatást meghatározó rendelkezésről van szó, a szerződés egészében megdől, érvénytelen, a felperes arra jogot nem alapíthat.
- [42] A bíróság az érvénytelenség jogkövetkezményeiről erre irányuló kérelem hiányában nem dönthetett, kizárólag a kereset elutasításáról.
- [43] A kereset összecszerúségét illetően a bíróság megjegyzi, hogy a felperes által csatolt, a felperesi jogelőd és az alperes között 2011. május 24. napján létrejött kölcsönszerződés módosítás elnevezésű dokumentum értelmében az eredeti kölcsönszerződést fix havi részletű konstrukcióra módosították. A szerződés módosítás 3. pontja tartalmazza, hogy a felek jelen szerződés módosítással a kölcsönszerződés mellékletét képező ÁSZF-et hatályon kívül helyezik, és jelen szerződés módosításhoz csatolják az új ÁSZF-et. A felperes a szerződés módosítás elválaszthatatlan részét képező általános szerződési feltételeket tartalmazó dokumentumot felhívás ellenére nem csatolta, így a követelés összecszerúségének megalapozottsága nem volt megállapítható, bár a kereset

Budapesti IV. és XV. Kerületi Bíróság
4.P.21.237/2023/7.

összegerszerűségét az alperes nem vitatta. Tekintettel arra, hogy a felperes az aktív perbeli legitimációját nem igazolta, ugyanis okirati bizonyítékokkal a perbeli követelés tekintetében fennálló anyagi jogosultságát nem támasztotta alá, a kereset elutasításának volt helye, azonban a szerződés árfolyamkockázati tájékoztatásának tisztességtelen volta miatt a felperes a szerződésre jogot a perbeli legitimációjának fennállta esetére sem alapíthatott.

A felperes pervesztes lett, melyre tekintettel a Polgári perrendtartásról szóló CXXX. törvény (Pp.) 83. § (1) bekezdése alapján köteles az alperes perköltségét megfizetni, mely a 32/2003. (VIII.22.) IM. rendelet 2. §-a alapján alperes jogi képviselővel felmerült ügyvédi munkadíjból állt. A bíróság az alperes által követelt ügyvédi munkadíjat 400.000,-Ft összegre mérsékelte a 32/2003. (VIII.22.) IM. rendelet 3. § (6) bekezdése alapján, figyelemmel az irattanulmányozáshoz és írásbeli beadványok elkészítéséhez szükséges időre, valamint az alperesi jogi képviselő tárgyaláson való megjelenésre, továbbá arra, hogy az alperes az ellenkérelmét és írásbeli beadványai túlnyomó részét jogi képviselő nélkül terjesztette elő.

[44] Az ítélet elleni fellebbezési jog a Pp. 365. § (2) bekezdés a) pontján alapul.

Budapest, 2024. február 13.

Dr. Szepesházi Péterné dr. Tóth Katalin s.k.
bíró

Budapesti IV. és XV. Kerületi Bíróság
4.P.21.237/2023/8.

V É G Z É S

A bíróság **MGL Invest Pénzügyi Zrt. felperesnek – xxxxxxxxx alperes ellen kölcsön tartozás** iránt indult perében a bíróság tanúsítja, hogy a 4.P.21.237/2023/7. sorszám alatti ítélete 2024. március 14. napján jogerőre emelkedett.

A végzés ellen fellebbezésnek nincs helye.

Budapest, 2024.04.02.

Landi Ildikó s.k.
bírósági ügyintéző